

gwěsdom, ale ta služba ať Won wot naš zo měsch,
jo hynakšcha a druga. Ten zely šwět jo wot Boga
hugotowany ať kšchafny seger, kotaremž pschima
jadno kolakto do drugego. Sšlyzko zo gorej a
domk fuždy žen we pschawem, hustawjonem zašu,
mjašez a gwěsdy du schykne na tych wot Boga
jim pokasanych drogach; žedna drugej nesabeño a
nesadora. Ehtož pschawej wozy ma a na te statki
a stworby Bože hokoto še šhobmyšleim glěda,
ten namžo še dožiwasch. Naš zlowekow pať jo
Bog hynazej stworit ať schych drugich stworbow.
Nam jo won dal šwojogo Ducha a rošym, a fryj
wolu. Nět možomy jomu služysch a poslušne
bysch, abo my teť možomy še jomu wotraz a wot
teje pschaweje drogi še wotchylisch. Frelich jo
Bog našch Kněs a schykne ludy jeje šejne muše
jomu služysch, Togo mozy a woli šu woni schyk-
ne podejšpione, nicht namžo še Somu stawjasch.
Ale gaž něchten jano bojasni a schtrofy dla
jo poslušny, to še Somu něspodoba, n a f c h u
h u t f c h o b u zo won měsch a to zeku! K'žednej
drugej stworbe nej Won gronit, až dej Somu tu
hutschobu powdasch, tomu zlowekoju jano šamemu
žejo Won: „daj mē twoju hutschobu!“ A tu
zo Won měsch, gaž ju Somu dajosch rad a šlu-
boscju a šfryj wole, niz šmozu k'tomu goňony
a porany. Š'togo jo teke k'husnaschu, až ten stwo-
rišhel, kotremuž schykno služy, psched kotrgmž nebjo
a šejma še tšchěšotej, kotryž šjadnym palzom ten
zely šwět hobroschisch možo, až ten šjadnym zlo-
wekom ma telke huzela a starosczi a nuse, něžli
jogo na pschawu drogu sporajo. Ty možosch tu